

1937-09-13

AFSENDER

Marie Henriques

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Modtagersted:

Venedig (Italien)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Karl Madsen

Viggo Madsen

Erick Struckmann

Omtalte steder:

Rom, Italien

Brøndums Hotel, Skagen, Danmark

Sundby Hospital, København,

Danmark

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/I/5 - H

DOKUMENTINDHOLD

Henriques beskriver sin sommer. Hun har været sengeliggende og hospitalsindlagt p.g.a. helvedesild. Den planlagte rejse til Rom er dermed annulleret. Struckmann har fortalt hende, at der arbejdes på sagen for et Willumsens Museum. Henriques synes, at Willumsens maleri Badende Børn på Skagen Strand er pragtfuldt. Hun har selv et billede hængende i samme sal på Skagens Museum. Karl Madsen har ikke været i Skagen i år. Han er syg med bronchitis, og sønnen Viggo er raget uklar med museet. Afslutningsvis ønsker Henriques at høre om Willumsens vinterplaner, og hun medsender et brev, som hun tidligere har fået retur.

TRANSSKRIFTION

Kære Willumsen!

Tak for Deres kort. Velkomment som altid. Nu sender jeg Dem det forunderlige brev, som har jagtet Italien rundt efter Dem for at ende hos mig igen paa Jyllands nordspids

Jeg husker ikke længere, hvad der staar i det. Men jeg synes dog, at De skal have det.

Jeg vil med et par linier sætte Dem ind i denne for mig saa ubehagelige sommer.

Helvedesild fra 6 Juni, tjærebade, uh, ha, hvor gjorde det ondt. Jeg var nok oppe, men blev behandlet flere gange om dagen af to gode engle, og en dygtig læge, men arbeide kunde jeg kun de første 14 dage, det var ikke morsomt, gik hen hos Brøndum à deux pas fra mit hus om aftenen og spiste. Da vi naaede 15 Aug. blev min værtinde syg, saa bad jeg min niece hente mig i sin bil, det gjorde hun, hvor var det skønt at køre ned gennem Jylland, nu har jeg ligget 14 dage paa Sundby Hospital, hvor, jeg naaede at faa min mave ødelagt, saa kom jeg hjem, og vel blive jeg hurtigt træt, men jeg er godt paa vei til at blive rask, men en rekonvalesents varer jo altid længe.

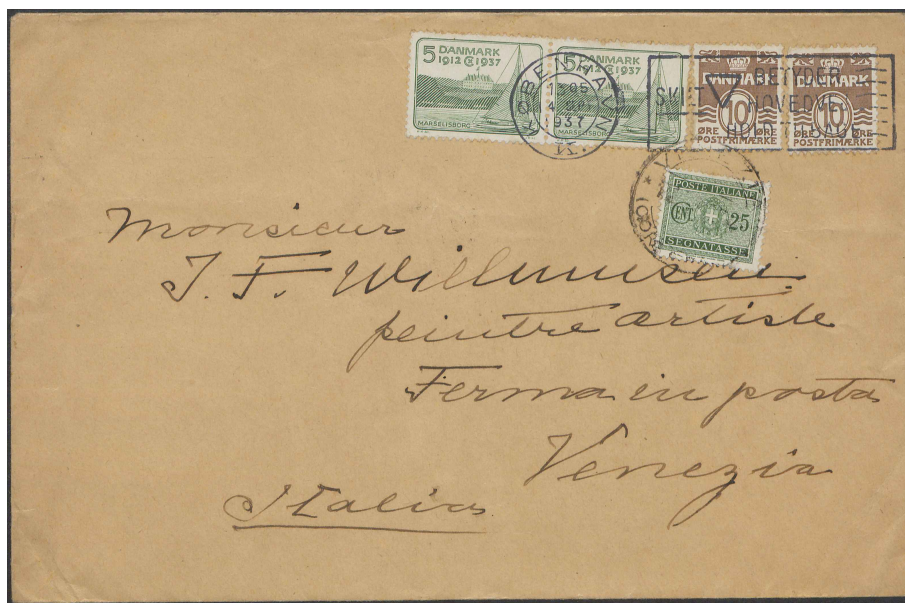
Jeg holder mig foreløbig ro, og ser ikke mange mennesker, har et øjeblik paa Skagen talt med Struckmann, som gav mig indtrykket af, at der arbejdes. Gid det var saa vel.

Jeg har ikke indtryk af at Rom har virket stærkt fristende paa Dem som opholdessted for vinteren. Jeg har selvfølgelig maattet annullere min planlagte Oktoberreise derved – nu haaber vi paa foraaaret. Men jeg har en underlig følelse af at det nye, nuværende Rom vil skuffe mig. – Har jeg fortalt Dem at Deres store billede i Skagens Musæum ser pragtfuld ud. Jeg blues ved at sige, at mit beskedne billede skjuler sig beskedent i samme sal. Men bedre end Deres billede hænger, kan intet billede hænge.

Karl Madsen var ikke deroppe i år, det var svært for musæet – han kunne ikke for sin bronchitis. Viggo, sønnen, er meget uklar med fraktionen Musæet-Brøndum og ses ikke på de kanter. Hvad er Deres vinterplaner? Det kunne jeg nok lide at vide lidt om. Med hjærtelig hilsen til Mdm. B. og til Dem selv, Deres hengivne
Marie Henriques
13 Sept. 37.

OMTALTE VÆRKER

J.F. Willumsen: *Badende børn på Skagen strand* (1909)olie på lærred, 265 x425 cm. Skagens Kunstmuseer, deponeret på J.F. Willumsens Museum. Inv. SKM 483

Monsieur
J. F. Willumsen
peintre artiste
Ferma in posta
Italia Venezia

Mr. Henriques
20 Frederiksborgskade,
Copenhagen.

AI. 5/4 / POSTST. 14. SEP. 37

Kære Willumsen!

Tak for Deres kort. Velkomment
som altid. Nu sender jeg Dem
det forunderlige brev, som
har gættet Halles vundtefte
Dem for at ende hos mig
igen paa Fyllands vordspids
Jeg tænker ikke længe, hvad
der står i det. Men jeg synes
dog, at De skal have det.
Jeg vil nu et par linier sætte
Dem ind i denne for mig
saa ulukkelige sommer.
Helvedesild fra 6 Juni, Jære brude
ud, ha, hvor gjorde det ondt.
Jeg var nok oppe, men blev
behandlet flere gange over
dager af to gode engle, og en
dygtig læge, men arbejde kunde
jeg kun de første 14 dage, det
var ikke morsomt, og her
hos Brørdrene i de næste par
mit hos os om aftenen og spiste.
Da vi nåede Bæup. blev min
vestinde syg, så, hvad jeg min
nuværende phj. sin bit, det gjorde
brun, hvor var det skønt at
køre ned gennem Fylland,
og var jo ligget 14 dage paa Sundby
Eospilte, ind, ja, nåede at få
min skane odelagt, saa paa
jeg hjem, og vel bliver jeg hurtig
frisk, men jeg er godt paa vei
til at blive borte, men en rekone
valsevts rarer jo altid bange.

Jeg holder mig foreløbig i ro, og
ser ikke mange mennesker,
har et øjeblik paa Skagens
tæt med Strickmann, som
gav mig indtrykket af, at der
arbejdes. Giv det var saa vel.
Jeg har ikke indtryk af at
Rosen har virket stærkt fris-
ende paa dem som opholds-
stet for vinteren. Jeg har
selvfølgelig maattet anse den
min planlagte Oktoberreise
dermed - nu naalder vi paa
foraaret. Men jeg tror en sin-
derlig følelse af at det nye, mi-
verende Røde vil skaffe mig.
- Har jeg fortalt dem at deres
star. billeder i Skagens Museum
ser pragtfuldt ud. Jeg bliver
net at sige, at mit beskedene
billeder stiger sig beskedene
i samme sal. Men bedre
end deres billeder hanger, kan
intet billeder hange. Paul Maden
var ikke deroppe i aar, desuden
for misrækt. Han kunde ikke
for sin bronchitis. Høge, Jøn-
sen, en røget uklaar med frak-
ten. Mueset-Mændene og resten
paa de Røder. Der er flere
vinterplager. Det kunde jeg
nok lide at vide lidt om.
Men hjartelig hilsen til
B. og til dem selv,
deres hilsener

Marie Henriques

13 Sept. 97.